

HABIBI

UKÁŽEM TI SVET BEZ CENZÚRY

BAJA DOLCE

VENUS
PRES

HABIBI

UKÁŽEM TI SVET BEZ CENZURY

Baja Dolce: Habibi
Vydanie prvé
Copyright © 2020 Baja Dolce

Vydalo vydavateľstvo VENUPRESS s.r.o.,
Budatínska 3230/16, 851 04 Bratislava,
www.venupress.sk v roku 2020 ako svoju 2.
publikáciu

Jazyková a štylistická úprava: Majka Danihelová
Grafické spracovanie obálky: Natália Ševčíková
Sadzba a grafická úprava: Barbora Suslová
Tlač a väzba: FINIDR s.r.o., Český Těšín

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej
alebo elektronickej knihy nesmie byť reprodukováná
a šírená v tlačenej, elektronickej či inej podobe bez
predošlého písomného súhlasu vydavateľstva
VENUPRESS. Neoprávnené šírenie tejto knihy bude
trestne stíhané.

ISBN 978-80-99972-04-0

VENUPRESS
Bratislava 2020

BAJA DOLCE

HABIBI

UKÁŽEM TI SVET BEZ CENZURY

Táto kniha nie je pre každého.

Upozorňujeme, že sa v tejto knihe
vyskytujú scény nevhodné
pre maloletých čitateľov.

Príbeh je fikcia a akákoľvek
podobnosť so skutočnými
udalosťami či osobami
je čisto náhodná.
Takmer.

V živote stretneš ľudí,
ktorí ti pomôžu vzlietnuť do nebies,
ale aj takých, ktorí ťa stiahnu
do hlbín samotného pekla.
Jedným z tých druhých som i ja.
Harry Theodor Linton.

Ale tu ma volajú

Habibi

1 . kapitola

Cassie

Život ma naučil mnohému. Snívať a následne na svojich snoch *makat'*.

Hoci sa niekomu mohlo zdať, že som všetko dostala na zlatom podnose, nekonečne sa mýlil. Nikdy som nevyužívala konexie vlastnej rodiny a neobhájala sa svojím známym menom. Vždy som bola cieľavedomá, tvrdo som bojovala za svoje úspechy.

A dnes som mala jeden významný dôvod oslavovať.

~

Bea po mňa prišla vo veľkom štýle. S Levim visela cez strešné okno bielej limuzíny s pohárom sektu v ruke a úsmevom od ucha k uchu. „Astonová, sme tu!“ kričala na mňa z plného hrdla a bolo jej jedno, že po ulici prechádzalo mnoho vyčerpaných spoluobčanov. Kým ich deň končil, náš sa len začínal. Bolo mi jasné, že skôr ako po svitaní sa domov nedostanem.

„Nešuchci sa, buchta!“ zahučal Levi, na čo som mu ukázala perfektne vytrénovaný prostredník.

Ja mu dám buchtu!

Šofér v naškrobenej uniforme mi otvoril dvere, aby som vkĺzla do nemalého priestoru, v ktorom by človek dokázal i bývať. Nejaká limuzína ma však z miery nevyviedla. Luxus mi nebol cudzí, hoci som nechcela

budiť dojem snoba.

Vrhla som sa na Leviho spodnú časť tela a strhla ho dolu. Dala som mu facku, dva búchance do vyšportovaného ramena a už sme sa tĺkli hlava-nehlava.

„Nebudeš ma volať buchta, ty primadona!“

„Primadona je tvoj bratranec!“

„Prestaňte, vy trúbkky.“ Smiala sa Bea a snažila sa nás od seba oddeliť. Príliš sa však nenarobila.

Limuzína sa pohla a s Levim sme sa ocitli na luxusnej podlahe. Ležali sme na chrbte vedľa seba a od smiechu sme nevedeli lapiť dych.

„Štetka!“ zavrčal mi láskyplne do ucha.

„Ty neverný bastard.“

Bea si nad nami vzdychla a napila sa priamo z fľaše. Párty mohla začať!

„Cassie, milujem ťaaa!“ Moja najlepšia kamoška sa na mňa vešala uprostred tanečného parketu. Hudba dunela obrovskou preplnenou halou a rezonovala mi v celom tele. Stroboskopy blikali v rytme hudby a osvecovali tancujúcich ľudí farbami dúhy.

Levi sa motal pri nás, no zväčša striehol po koristi. Na jeho smolu bol v zlom revíre, kde sa mu ťažko rozoznávalo svojich.

Vždy, keď sa jeho modré oči zastavili na niekom, kto by stál za hriech, takmer okamžite sa dotýčný prejavil ako heterák.

Chudák Levi. Dnes pôjde domov zrejme sám.

„Už som ti vravela, že sa z teba neskutočne teším a že mi budeš chýbať, ty mrcha?“ Beatrice mala oči lesklé od alkoholu, no úprimné.

Zazubila som sa na ňu. „Áno. Asi dvadsaťkrát.“

Pohodila dlhými blond vlasmi a mne do nosa udrel jej podmanivý parfum značky Chanel. „Ty to zvládneš. Rozmetáš celé zaprdené vydavateľstvo. U-vi-díš!“ Šermovala mi prstom pred nosom.

Beina gorila postávala blízko nás a cez tmavé okuliare sledovala každý pohyb, ktorý sme urobili. Naše *babské* jazdy už nebývali ako kedysi. Dnes bola Bea známa a žiadaná.

Tri roky dozadu vyhrala druhé miesto v známej speváckej súťaži a dnes sa jej pracovné ponuky priam hrnuli. O týždeň letí do Los Angeles, kde natáča druhé pokračovanie hudobného filmu *La Cappella*, v ktorom hrá jednu z hlavných úloh. Bola som na svoju najlepšiu priateľku veľmi hrdá, pretože všetko dokázala sama vďaka svojmu talentu a vášni k umeniu, lenže zároveň som žiarlila, pretože teraz som sa o ňu musela deliť s celým svetom.

Gorila Quentin spacificoval najmenej troch dotieravcov, kým som sa objímala so svojou krásnou a až príliš opitou hollywoodskou hviezdou.

„Ty ma vieš podporiť, bloncka.“ Zachichotala som sa a tackavo ju viedla k nášmu súkromnému boxu. „Myslím, že máš nadnes dost.“

„Zato ty si triezva, nepáči sa mi to,“ naťahovala slová a ukazovala palec dole.

„Zlatko, nie si na facebooku a dobre vieš, že pijem s mierou.“

„Pošli tú mieru dočerta a zabav saaa.“

„Veď sa zabávam. Na tebe. To nestačí? Vďaka kamoške miere mi zajtra nebude tak na hovno ako tebe.“ Škerila som sa od ucha k uchu, keď som ju konečne usadila do koženého kresla.

Quentin sa k nám nenápadne presunul s vražedným

výrazom a postojom nabúchaného džina, ktorý práve vyletel z čarovnej lampy. Odradzoval každého potenciálneho zúfalca, ktorý by nás, nedajbože, zatúžil obťažovať.

„Vieš, ako povzbudiť,“ vzdychla si a natiahla sa po pohár s ginom. Okamžite som jej ho vytrhla a namiesto neho jej núkala minerálku.

Nepriateľsky po mne zagánila. „Daj mi to!“

„Nedám!“

„Pri všetkých svätých, daj mi ten pohár, doriti!“

„Keď vidíš svätých, nič ti nedám!“

Doťahovali sme sa, keď som zrazu zamrzla s pohľadom upreným na parket. Súboj o gin som prehrala.

„Panebože,“ vyšlo zo mňa. Sľúboval mi, že to predom mnou nebude robiť. Hajzel klamársky!

„Čo je?“ spýtala sa Bea ťahavo, keď slávnostne vypila gin z nášho súboja.

„Levi.“ Zaostrovala som zrak na parket, kde sa bez hanby vášnivo bozkával s tmavovlasým chalanom približne v našom veku. Rukami si testovali pozadia a každému, kto ich videl, bolo jasné, kam povedú ich dotyky. Buď skončia na záchodoch, alebo to vydržia až k Levimu domov, odkiaľ ho následne môj milovaný ex vykopne.

„A kur...“ nedokončila nadávku Bea. Naplo ju, schytila prvé, čo jej padlo pod ruku, a s hrozivým zvukovým sprievodom grcala do svojej značkovej kabelky.

Niečo pri nás zablikalo. Quentin sa pohotovo postavil pred Bea a kryl ju vlastným telom i za hrozby, že ošablí jeho vypracovaný chrbát.

Rýchlo som vybrala prázdnu fľašu šampanského z nerezového vedra na ľad a podávala jej ho, keďže

kabelka nemala hlboké dno, a s nechut'ou som svojej padlej hviezde držala vlasy.

Napínalo ma a musela som sa pozerat' inam.

Hneď ako zvuky ustali, Bea sa nahlas rozvzlykala. „Môj iPhone! Ach, doriti! Mala si mi zakázat' piť,“ fňukala, a keď som na ňu chcela vyšteknúť, ruku *ponorila* do kabelky mysliac si, že jej telefón nečaká rovnaký osud ako Titanic.

Rýchlo som sa natiahla po vedro a plnila ho vlastným koktejlom.

~

„Zabite ma.“ Bea ležala vedľa mňa na mojej kráľovskej posteli s baldachýnom.

Lord, schúlený pri mojom boku, potichu priadol. Škrabkala som ho medzi ryšavými uškami a hľadela na biely strop. Už sme tu jajkali pridlho, až som začala liezť na nervy sama sebe.

„Aké je to pre teba bozkávat' sa pred verejnosťou s Ericom?“ opýtala som sa svojej polomŕtvej kamarátky, ktorá sa rozhodla stráviť celú nedeľu v mojich čistých perinách.

Bea a Eric mali vzťah čisto marketingového charakteru. Jej *akože* priateľ patril do chlapčenskej skupiny, ktorá dobývala popredné priečky hitparád. Bol mladý, pekný... A gej v utajení.

Vo svete šoubiznisu to jednoducho chodilo tak, že manažéri hviezd sa dohodli a uzavreli obojstranne výhodný pakt. Eric nemohol svoju orientáciu prezradiť pre dobro kapely, ktorú dostali na výslnie hlavne nadržané trinástky, a Beatrice vyhovoval *status quo*, vďaka ktorému si mohla robiť, čo len chcela.

Pokrčila nosom a chvíľu rozmýšľala. „Keď si predstavím, koľkých mal v puse, dvíha sa mi kotol,“ priznala úprimne, na čo sme vybuchli smiechom.

„Viem si predstaviť.“ Nakoniec som zvažovala a priložila si na tvár vankúš. Neskrýval ma však dlho, pretože mi ho takmer okamžite strhla z hlavy.

„Trápi ťa, čo si včera videla?“

Zažmurkala som. „Ja neviem. Teda, netrápi, len celá tá scéna mi prišla divná. Sľúbil mi, že sa bude predomnou v istých záležitostiach krotiť.“

Kým Bea si vybrala pseudo-vzťah dobrovoľne, ja som sa o tom, čo bolo všetkým dávno jasné, dozvedela ako posledná, i keď som si s Levim bola veľmi blízka.

Snažila som sa mu odpustiť, že ma držal v klamlivom vzťahu takmer rok, no nezabúdala som na to, čo vo mne prebudil po rozchode.

„Vieš, že to robí, hovorí ti o tom, ale keď vidíš jeho akciu naživo, tak grcaš do vedra?“ Nadvihla obočie.

„T-to kvôli tebe som... Ach, nechajme to tak.“ Nálada mi vibrovala na veľmi nízkych frekvenciách.

„Mali ste detský vzťah bez sexu, len božteky a ručičky. Myslím, že by si mu mohla dopriať trochu divočiny. A tiež si myslím, že by si mohla dopriať trochu divočiny sebe. Odkedy vieš, na čo máš ten orgán dole, tak si buď zadaná, alebo zronená a rozídená.“

Niekedy som ju za jej pichľavé a presne mierené reči, aj napriek odvekej láske, neznášala.

Lenže mala pravdu.

Mám dvadsaťjeden rokov a za sebou dva vážne vzťahy s nie príliš príjemným koncom. Levi za svoju orientáciu nemohol, hoci ma vodil za nos pomerne dlho, a Marcus, ten bol kapitolou sám o sebe.

Chodili sme spolu tri roky so všetkým, čo k takému

chodeniu patrilo, a myslela som, že sme boli šťastní. Lenže chodia šťastní muži za inými ženami? Nie. Opäť som sa popálila a opäť sa vo mne prebralo niečo, z čoho som mala najväčší strach zo všetkého.

Znovu som bola tak mimo, že som dovolila...

Rýchlo som zahнала temné myšlienky do úzadia.

„To mám za to, že som naivná blbka a verím mužom. Neboj, posledné mesiace som si to konečne upratala v hlave. Momentálne sa sústredím na ponuku vydavateľstva a na školu. Nič iné ma nezaujíma.“

„Ako nič? Chceš, nedajbože, zložiť rehoľný sľub a dať sa na celibát? Prečo si nenájdeš niekoho čisto na sex? V takom prípade nemusíš riešiť vzťahové komplikácie a môžeš sa sústrediť, na čo potrebuješ.“

„Presne takého jedného mám,“ povedala som nadšene a Beina tvár sa rozžiarila ako slnko na pravé poludnie.

„Vážne? Ako to, že o ňom neviem?“ Sprisahanecky si mädlila ruky.

„Ale vieš,“ vravela som a držala ju v sekundovom napätí. „Idú doňho dve baterky a dostala som ho od teba na narodeniny.“

Chvíľu trvalo, kým pochopila. „Prečo ma, sakra, zavádzaš, ty hnusoba?!“ Hodila do mňa vankúš, za ktorým ihneď leteli ďalšie. Lord hlasno zamraučal, keď ho jeden zasiahol, a nespokojne zoskočil z postele.

„A ako ho voláš? Robík-Bobík? Alebo Drtič? Krull? Hitman? Rocky?“ Rehotala sa a chytala sa za brucho.

„Nie a nie! Volá sa pán Včielka!“ Odula som spodnú peru, no pri jej výraze som sa znova pučila smiechom.

„Kriste! A to ako prečo?“

„Lebo je zlatý, usilovný a bzučí!“ Okej. Moje argumenty ju poriadne odrovnali. Smiali sme sa ako

dve pološialené pubertiačky.

Našu zábavu prerušila zvučka zvončeka, ktorá sa rozľahla priestraným bytom. S Beou sme na seba pozreli s nechápavými výrazmi.

„Určite sa ide zase sťažovať suseda.“ Prevrátila som oči a vstala z postele, v ktorej akoby vybuchla bomba.

Obliekla som si župan a odcupkala z izby cez obývačku prepojenú s kuchyňou až na úzku chodbu. Pozrela som cez priezor vo dverách a zbadala Leviho s tromi krabicami pizze.

„Ja viem, že si tam,“ ozval sa, keď som si vzdychla.

Napokon som mu otvorila. „Čauko,“ pozdravila som.

Automaticky sa ku mne naklonil a pobožkal ma na líce. „Čau, láska. Doniesol som vám raňajky a mám nejaké pikošky.“

„Ak chceš hovoriť o svojom včerajšom sex-maratóne, môžeš si odpustiť podrobnosti, prosím?“ zamrmlala som, keď sme kráčali do obývačky.

Levi položil pizzu na stôl vedľa sivého gauča a zamyslene ma skúmal. „Nie, to som ti teda na nos vešať nechcel.“ Prudko sa otočil k pootvorenej spálni. „Drahá, vstávaj! Dnes je z teba väčšia celebrita ako včera! Vieš, ako ťa nazvali v novinách? Zvratková fontána!“

„Čože?“ ozvalo sa z izby. Najprv z nej vybehol namrzený Lord, ktorému sme rušili obednú siestu, a následne za ním strapatá Bea v mojom tričku a nohavičkách.

„Tu máš! Je toho plný internet.“ Podával jej noviny s tvárou hodnou partičky pokru, nenútene si sadol na zem a začal sa kŕmiť priamo z krabice.

„Som v riti. Ali ma zabije,“ zafňukala pri pohľade na svoje fotky zo včerajšej noci. Chytala sa za hlavu.

„To je celé-v-riti, život celebrity.“ Mykla som

plecom a prisadla si k Levimu.

„Cassie, požičaj mi telefón.“

„Je na skrinke na topánky.“ Kývla som jej hlavou a pustila sa do svojej obľúbenej havajskej pizze, ktorú okrem mňa nik iný neobľuboval. Ich smola!

Ananás na pizzu rozhodne patrí!

„Mám ťa rád, vieš to, však?“ ozval sa Levi.

Okamžite som k nemu vzhliadla. V modrých očiach som mu vyčítala nemé ospravedlnenie za včerajšok a v tom momente som si pripadala ako najhoršia osoba na svete. Stále sa za mňa cítil zodpovednosť, aj keď sme už spolu nechodili.

„Aj ja teba, ty primadona.“ Strčila som ho do ramena. Stiahol si ma do objatia a konečne som sa pri ňom uvoľnila. Pobožkal ma na čelo a znova predomnou uprednostnil jedlo. Kríza bola zažehnaná.

Po pár minútach sa k nám pripojila zamračená Bea, sadla si k stolu z druhej strany a bez slova si vzala trojuholník svojej vegetariánskej pizze.

„Pokiaľ máš v pláne spáchať samovraždu, chcem tvoju zbierku platní Elvisa Presleyho a percentuálny podiel z tvojej tvorby,“ konštatovala som pri pohľade na kamarátku. Urobila na mňa grimasu a vyplazila jazyk.

„Zahrnieš do testamentu aj mňa? Páči sa mi tvoj byt v L.A.“

„Chod' do riti, Levi,“ oborila sa na neho, no zlá nálada ju opúšťala. Nikdy sa pre nič dlho netrápila.

„To má byť pozvánka?“ S obočím začal robiť mexické vlny a vtom sme sa všetci traja rozosmiali. Ponurú atmosféru odvíjalo do teplých krajín.

„Kedy máš stretnutie vo vydavateľstve?“ vyzvedala moja kamarátka.

„Zajtra o jednej,“ odvetila som nervózne. Už len pri predstave zajtrajšieho dňa mi sťahovalo vnútornosti obavami zmiešanými s nadšením.

„To znamená, že ťa musíme prichystať. Šaty, topánky, líčenie, parfum a, samozrejme, konverzácia. Zanecháš ten najlepší dojem, to ti prisahám.“

Hľadela som na jej horlivú tvár a napokon som súhlasila. Zajtra bude deň D a všetko musí byť tip-top.

2. kapitola

Cassie

Prstami som si uhladila dokonalo vyžehlené vlasy a dvihla bradu, aby som budila sebavedomý dojem, hoci som bola vystresovaná.

Vydavateľstvo *L&L publishing* sa nachádzalo v samotnom srdci mesta blízko univerzity, na ktorej som si tento rok dorábala posledný ročník.

Nebolo to tak dávno, čo som počas prestávok medzi seminármi sedávala v univerzitnej kaviarni a civela na vydavateľstvo s túžbou vkročiť doň ako autorka. Snažila som sa pripomínať si vyznačené citáty z motivačných kníh a pracovať na zhmotňovaní svojich snov.

Vesmír mi to bol, sakra, dlžný!

Ladným krokom som vstúpila do historickej budovy a zanechávala za sebou arómu svojej obľúbenej vône s príznačným názvom *Euphoria*. Mala som v sebe toľko očakávaní, až sa mi krútila hlava.

Nachvíľu som zastavila vo *foyer* a udivene si prezerala sieň slávy, ktorou sa vydavateľstvo hrdilo. Priznám sa, že z autorov, ktorých som videla na fotografiách vedľa ich najlepšie predávaných kníh, som spoznala len jedného. Lindu Reedovú.

Jej knihy *Horkosladké esencie* a *Placebo* mali špeciálne miesto v mojej neskromnej knižnici.

S nádejou som sa vybrala na prvé poschodie, kde